

Bo - že, vů - dce mla - do - sti mé,
Sláb jsem, Tys však, O - tče, si - lou,
ved' mne sám, ved' ce - stou svou.
k To - bě vzhlí - žím s dů - vě - rou.
O - tče, ved' mne, O - tče, drž mne,
bych ne - kle - sl mdlo - bou svou.

3. Svět mne rozkoší svou láká / a mé tělo slábo jest; / neodolám pokušení, / nebudeš-li sám mne vést. / Svět je ve zlém, k zlému svádí, / svádí, Otče, ze tvých cest.
4. Tělesnost mi, Otče, hrozí, / zbav jí dítka svého jen. / Otče, drž mne mocnou rukou, / abych nepad' v dábla plen. / Čisté srdce stvoř mi, Bože, / vypuď špínu všecku ven.
5. Dej, bych mládí své tak strávil / jako drahý Spasitel; / pokoru dej, srdce tiché, / z něhož chvály zpěv by zněl. / Dej, bych Tebe v srdci nosil, / s Tebou obecenství měl.
6. Ved' mne v práci, ved' mne v klidu, / ved' mne stále, uč mne sám, / jak bych mládí svého užil, / mládí své Ti celé dám: / Otče, vezmi můj si život / a ved' k nebes výšinám.